

[Carl Petersen.]

udvalgets væsentligste opgave på dette nye grundlag at finde frem til en løsning, der på den ene side opfyldte det, regeringen var blevet enig med landbrugets organisationer om — det gik ud på at gennemføre foranstaltninger, hvorefter landbruget kunne opnå priser på hjemmemarkedet for de i lovforslaget nævnte varegrupper, som var højere, end eksportpriserne muliggjorde — og på den anden side, at disse foranstaltninger kunne administreres efter deres hensigt og ikke kom til at virke urimeligt i forhold til andre samfundsfunktioner.

Som det fremgår af betænkningen, har der været forskellige tanker fremme med hensyn til at finde en egnet fremgangsmåde, og der er lavet mange beregninger for at vise, hvorledes virkningerne ville blive, hvis sådanne tanker blev realiseret. Der var to områder, som mit parti anså det for nødvendigt at finde en ordening for, såfremt vi skulle tage medansvaret for gennemførelsen af lovforslaget. Det første var at finde frem til en ordening, hvorefter det var landbruget selv, der bestemte, hvor meget priserne skulle sættes op på de forskellige varegrupper, således at det derved påtog sig hele ansvaret for virkningerne på landbrugets samlede indtjening som følge af den nye prispolitik. Jeg har også forstået, at netop dette var landbrugets varmeste ønske. For det andet gjaldt det om at finde frem til et bestemt beløb, der ikke måtte overstiges. Disse krav er blevet opfyldt, hvilket fremgår af ændringsforslag nr. 2, hvor der gives adgang til at hæve priserne så meget, at de indbringer en merindtægt til landbruget på indtil 200 mill. kr. i de 9 måneder, loven vil komme til at gælde, sat i forhold til Det landøkonomiske Driftsbureau's regnskab 1961-62.

Jeg er vidende om, at der ude i landet føres lange diskussioner om, hvorvidt tallet 200 mill. kr. er rigtigt, og jeg har set beregninger, der går ud på at bevise, at landbruget slet ikke har krav på noget, for det var kompenseret gennem andre foranstaltninger, som var gennemført. Jeg har også set materiale, der gjorde krav på at kunne bevise, at 200 mill. kr. var et så latterlig lille tal i forhold til det, landbruget i virkeligheden skulle have for at opnå lige-

stilling, at landbruget slet ikke burde tage imod det tilskud.

Jeg er nu af den opfattelse, at de 200 mill. kr. rammer så nogenlunde rigtigt, hvis vi nøjes med at bedømme det ud fra den argumentation, som blev fremført af organisationerne om, at andre befolkningslag siden forliget i året 1961 har haft tilsvarende forbedringer.

Ingen kan være i tvivl om, at det, vi her er i færd med at gennemføre, kan få uheldige konsekvenser på områder, som er meget følsomme over for prisstigninger i det hele taget. Derfor vil jeg sige til dem, der nu får ansvaret for prisansættelserne: gør det varsomt, således at prisstigningerne kommer til at betyde en virkelig forbedring af landmændenes samlede indtægt og ikke kun fører til, at de fryder sig over, at nu må forbrugerne i byen da endelig betale den rigtige pris. Der er desværre nogle organisationsfolk inden for landbruget, der har den fejlagtige opfattelse, at når bare man får magt til at fremtvinge højere hjemmemarkedspriser, så er alt godt. Det er det ikke. De fødevaregrupper, der her er tale om, er følsomme over for prisstigninger, og blot en forholdsvis lille nedgang i afsættningen på hjemmemarkedet kan få mærkbare konsekvenser på et i forvejen overfyldt eksportmarked med det slutresultat, at den samlede indtægt for landbrugerhvervet ikke bliver større, men måske tværtimod lavere end før forhøjelsen af priserne på hjemmemarkedet.

Det næste, der i denne forbindelse er grund til at nære bekymring for, er, at avancerne i butikkerne stiger som følge af ordningen. Vi skulle nødigt opleve, at forbrugerne, for at vi kan skaffe landbruget indtil 200 mill. kr., kommer til at betale 300 mill. kr., hvilket altså vil sige, at forskellen går i de handlendes lommer. Jeg må derfor henstille til regeringen at følge dette spørgsmål med megen opmærksomhed, og at man er parat til at gribe hurtigt og effektivt ind, hvis der skulle vise sig tendenser i denne retning. Ja, jeg vil forstærke denne min henstilling med det spørgsmål til regeringen, om man har forberedt det nødvendige over for en sådan situation, og jeg vil gerne have et svar.

Med disse bemærkninger vil jeg anbefale de ændringsforslag til vedtagelse, som er